

[Valdemar Sørensen.]

Forslag. Og hermed tillader jeg mig at anbefale dette til videre hurtig Behandling.

Hartel: Det foreliggende Forslag var allerede ved Fremsættelsen her i Salen sjælden godt oplyst og underbygget, og det er derfor med Tilfredshed, vi ser, at der ikke er sket væsentlige Ændringer under Udvalgsbehandlingen. De Ændringer, der er foretaget, synes jeg er Forbedringer, som falder paa Linie med det, der var Hovedformaålet, og vi kan tiltræde dem. Men jeg vil ikke forsømme Lejligheden til at rette en Tak til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, der som Medlem af Udvalget har fremsat det Synspunkt, at Obligationsejerne skulde bidrage til Præmiebetalingen for den Risikodækning, der her er Tale om. Jeg hører nu af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen fremsatte, at han ogsaa har været inde paa denne Betragtning; det hilser vi fra vor Side med Tilfredshed, idet det er klart, at hvis der bliver Tale om større Præmier, større Skadeserstatningsudredelse, end der forudsættes her, vil det i høj Grad blive aktuelt, at Obligationsejerne, som jo har en meget stor Interesse, maaske den største Interesse i Forslagets Gennemførelse, kommer til at yde deres Bidrag. Det er jo rigtigt, at Sikkerheden i nok saa høj Grad er en Sikkerhed for Realkreditte som for den enkelte Ejer. Vi kan da tiltræde de foreslaaede Ændringer, og vi vil ogsaa ved tredie Behandling stemme for Lovforslaget.

A. C. D. Petersen: Fra alle Sider anerkender man jo det Initiativ, den højtærede Indenrigsminister har taget ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, og de efter Udvalgsbehandlingen stillede Ændringsforslag betyder heller ikke nogen særlig stor Ændring af det oprindelige Forslag. Jeg kunde dog ønske, at disse Ændringsforslag var gaaet videre, og har motiveret dette ret udførligt i den Særbetænkning, jeg har givet, men jeg kan ikke undlade at tage Ordet her og henstille til den højtærede Minister, om ikke Ministeren fremdeles vil overveje, om man ikke kunde give et Tillæg til denne Lov. For efter de Oplysninger, der gennem ministerielle Undersøgelser foreligger om Landbrugets Formueforhold, er det faktiske Forhold jo dette for den Stand, jeg tilhører, at der er ikke mange Landmænd, der ejer ret meget af den Kapital, der er anbragt i Jord og Bygninger. Der er i hvert Fald saa mange, som ikke ejer Værdier, der er placeret i Jord og Bygninger,

at man burde overveje, om man ikke kunde finde en Form for ogsaa at sikre deres økonomiske Interesser.

Jeg vil ikke holde paa, at dette alene gælder Landmænd. Der er ogsaa Haandværkere, Smaakøbmænd med deres Varebeholdninger, og der er industridrivende, naturligvis først og fremmest private industridrivende, som har Formuen anbragt andre Steder i deres Bedrift end netop i Bygningerne og Grunden. Dette Forslag tager slet ikke Sigte paa at sikre den Slags Formueværdier, og det synes jeg er en Mangel.

Som sagt, for Landbrugets Vedkommende vil det for langt de fleste Landmænds Vedkommende ligge saaledes, at hvad Besidderen har væsentligst er anbragt i Besætning, i Inventar og i Avl. Ved dette Lovforslag sikrer man derimod Realkreditte, selv om man maaske ikke kan sige, at man sikrer den fuldt ud, idet Tabene kan blive saa store, at de 5 pCt. af den nuværende Forsikringssum ikke kan dække dem. Man er dog gaaet ind for en væsentlig Sikring af deres Interesser, men Udgifterne ved at sikre disse Interesser paalægger man uden videre Besidderne. Der synes jeg, at dette ellers udmærkede Lovforslag halter, og jeg havde ønsket, at det var blevet ændret. Det har Ministeren og Udvalget imidlertid ikke kunnet, og det er ogsaa muligt, at der er Ting, der taler imod det, men ud fra den Betragtning, jeg har anlagt, vil jeg sætte megen Pris paa, om den højtærede Minister kunde give Løfte om at lade nærmere overveje, om man kan finde en Form til Videreføring af Lovgivningen, saaledes at man ogsaa kan sikre de Formueværdier, som ikke netop er anbragt i Jord og Bygninger, og som for de paagældende Besiddere er af nok saa stor Interesse.

Naturligvis maa man saa gaa videre i den af mig angivne Retning, saaledes at man — hvad der fik Tilslutning inden for Udvalget og ogsaa fra flere af de foregaaende Talere — fordeler Udgifterne efter den Fordel, de paagældende Formueejere har af Foranstaltningerne, saaledes at Besidderen maa betale fuldt ud det, som dækker hans Interesse, og at Realkreditte ogsaa participerer. Jeg synes, det vilde være ret og rimeligt, og at det er paatrængende nødvendigt at tage denne Stilling til Sagen, før den forlader Rigsdagen som Lov.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg takker for den enstemmige Indstilling, Udvalget har givet, og for det udmærkede Samarbejde, der har været mellem Udvalget og mig under disse Forhandlinger. Det kan